

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1056

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
D E C R E T E	
1.068. — Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării României la Acordul de Consorțiu ELIXIR de stabilire a infrastructurii europene de științe ale vieții pentru informații biologice (ELIXIR), aprobat la Copenhaga la 22-23 aprilie 2013, intrat în vigoare la 12 ianuarie 2014	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E	
Decizia nr. 609 din 5 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	2–5
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Â N I E I	
950. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 46/2023 privind organizarea, funcționarea și repartizarea numărului de posturi pentru Garda Forestieră Națională și gărzile forestiere	6–8
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
1.544. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.297/2025 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea funcționării și a activităților specifice domeniului transfuzional desfășurate la nivelul Institutului Național de Transfuzie Sanguină „Prof. Dr. C. T. Nicolau”, al centrelor de transfuzie sanguină, precum și al unităților de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare cu paturi	8
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ţ I D E C A S A Ţ I E Ș I J U S T I Ţ I E	
Decizia nr. 312 din 22 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

**pentru supunerea spre adoptare Parlamentului
a aderării României la Acordul de Consorțiu ELIXIR
de stabilire a infrastructurii europene de științe ale vieții
pentru informații biologice (ELIXIR), aprobat la Copenhaga
la 22-23 aprilie 2013, intrat în vigoare la 12 ianuarie 2014**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 122 din 16 octombrie 2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului aderarea României la Acordul de Consorțiu ELIXIR de stabilire a infrastructurii europene de științe ale vieții pentru informații biologice (ELIXIR), aprobat la Copenhaga la 22-23 aprilie 2013, intrat în vigoare la 12 ianuarie 2014, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN**

București, 17 noiembrie 2025.
Nr. 1.068.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A N r . 609**

din 5 noiembrie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru,
în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație
și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru în interpretarea

dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Raiffeisen Bank International AG din Viena, Austria, în Dosarul nr. 9.289/3/2017/a2 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.548D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise prin care solicită judecarea în lipsă și informează că, întrucât dosarul de fond s-a soluționat definitiv prin respingerea acțiunii formulate împotriva sa, excepția de neconstituționalitate nu mai prezintă interes pentru ea.

3. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public cu privire la lipsa de interes a excepției de

neconstituționalitate și cererea implicită de renunțare la judecată. Acesta arată că, excepția de neconstituționalitate fiind de ordine publică, nu se poate invoca lipsa de interes în cadrul procedurilor din fața Curții Constituționale.

4. Având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, Curtea respinge cererea de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că scutirea unui justițiabil de plata taxei judiciare de timbru se poate face doar într-o situație excepțională în care se află acesta și care se menține pe parcursul exercitării căilor de atac. În aceste condiții, prevederile legale criticate nu încalcă principiul egalității în fața legii și nici accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea nr. 93A din 13 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 9.289/3/2017/a2, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank International AG din Viena, Austria, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare privind stabilirea taxei judiciare de timbru.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, sunt neconstituționale întrucât supun părțile unor condiții substanțial diferite în exercitarea dreptului de acces la un tribunal, precum și în privința drepturilor procesuale în general.

8. Astfel, potrivit dispozițiilor legale criticate, reclamantul este scutit de obligația timbrării cererii de recurs și poate promova calea de atac beneficiind de scutirea acordată la introducerea cererii de chemare în judecată. În schimb, partea adversă trebuie să achite o taxă judiciară de timbru calculată în funcție de valoarea obiectului cererii introductive.

9. Lăsând laoparte rațiunea acordării scutirii reclamantului la introducerea cererii de chemare în judecată, se pune problema distinctă a asigurării unui regim juridic unitar în privința condițiilor de exercitare a drepturilor procesuale, respectiv a condițiilor de promovare a căilor de atac. În acest context, rolul unei reguli de tipul celei cuprinse în dispozițiile legale criticate ar fi trebuit să fie acela de a uniformiza condițiile de promovare a căilor de atac, prin aplicarea scutirii de la obligația de timbrare pentru întregul dosar, indiferent de partea care promovează calea de atac, în considerarea beneficiului acordat de lege reclamantului.

10. Or, dispozițiile legale criticate în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au un efect invers celui scontat, generând un dezechilibru procesual în dezavantajul pârâtului.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Se arată că prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se interpretează în sensul că de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în calea de atac beneficiază numai reclamantul care a fost scutit în primă instanță de obligația timbrajului.

13. Or, respectarea principiului nediscriminării și al egalității se realizează tocmai prin recunoașterea scutirii doar în situația

în care calea de atac este formulată de reclamantul care a beneficiat de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în primă instanță, diferența de tratament juridic fiind justificată de inexistența unor situații identice în care s-ar afla părțile.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 29 noiembrie 2017. Dispozițiile legale criticate au următoarea formulare: „*Dacă legea nu prevede altfel, este scutită de la plata taxei judiciare de timbru orice cerere pentru exercitarea unei căi de atac, ordinare și extraordinare, împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată o acțiune sau cerere scutită, potrivit legii, de taxă judiciară de timbru.*”

18. Prin decizia menționată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se interpretează în sensul că de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în calea de atac beneficiază numai reclamantul care a fost scutit în primă instanță de obligația timbrajului.

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, în art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și în art. 24 — *Dreptul la apărare*. Se mai invocă art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional reține că nu s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate.

21. Curtea observă că autoarea acesteia critică dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

22. Cu privire la acest aspect, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că toate considerentele de principiu referitoare la verificarea constituționalității textelor de lege aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește verificarea constituționalității textelor în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin hotărârile prealabile pronunțate pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (a se vedea Decizia nr. 397 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 15 iulie 2016, paragraful 25). Astfel, instanța de contencios constituțional a statuat, de principiu, că o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii (respectiv o hotărâre prealabilă pronunțată pentru dezlegarea unei chestiuni de drept) nu poate constitui *eo ipso* obiect al excepției de neconstituționalitate,

deoarece instanța de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 146 din Legea fundamentală, nu are competența de a cenzura constituționalitatea hotărârilor judecătorești, indiferent că sunt pronunțate în dezlegarea unor pricini de drept comun ori în vederea interpretării și aplicării unitare a legii (Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003). Însă interpretarea care se poate aduce norme de drept trebuie să țină cont de exigența de ordin constituțional cuprinsă în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie.

23. În concluzie, din perspectiva raportării la prevederile Legii fundamentale, Curtea Constituțională este competentă să verifice constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretările consacrate prin recursurile în interesul legii și prin hotărârile prealabile, astfel că art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să constituie obiectul controlului de constituționalitate în prezenta cauză (a se vedea, *ad similib*, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011).

24. Cu privire la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la contestarea constituționalității normelor în interpretarea dată acestora prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în recursuri în interesul legii sau în hotărârile prealabile pentru dezlegarea modului de aplicare și interpretare a unor prevederi de lege, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a dezvoltat o analiză în două etape, prima vizând respectarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, iar cea de-a doua referitoare la raportarea conținutului normativ astfel determinat al noilor criticate la dispozițiile Constituției (a se vedea Decizia nr. 349 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 4 august 2014, paragraful 20, și Decizia nr. 509 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 13 noiembrie 2020, paragrafele 15, 16 și 30).

25. În ceea ce privește prima etapă a analizei anterior menționate, Curtea urmează să verifice dacă interpretarea dată art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se încadrează în limitele competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (3) din Constituție.

26. În acest sens, Curtea observă că Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat sistematic art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și a concluzionat că textul legal se interpretează în sensul că de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în calea de atac beneficiază numai reclamantul care a fost scutit în primă instanță de obligația timbrajului.

27. Analizând interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, Curtea Constituțională va reține că se află în fața unei veritabile operațiuni de interpretare a legii în sensul art. 126 alin. (3) din Constituție, cu respectarea, întru totul, a competenței atribuite Înaltei Curți de Casație și Justiție de către legiuitorul constituuant.

28. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că, potrivit art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, dacă legea nu prevede altfel, este scutită de la plata taxei judiciare de timbru orice cerere pentru exercitarea unei căi de atac, ordinare și extraordinare, împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată o acțiune sau cerere scutită, potrivit legii, de taxă judiciară de timbru.

29. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că acest articol transpune în plan normativ regula conform căreia, dacă cererea

ce a primit dezlegare prin hotărârea atacată a fost scutită de lege de la plata taxei judiciare de timbru, *a fortiori* și căile de atac ce vor fi formulate împotriva acestei hotărâri vor fi scutite, sub rezerva inexistenței unei dispoziții contrare.

30. Condiția *sine qua non* pentru ca scutirea să opereze și în cadrul căilor de atac este ca legea să dispenseze partea de achitarea taxei judiciare de timbru cu privire la judecata cererii în primă instanță. Art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reglementează cu caracter general scutirea de plata taxei judiciare de timbru a oricărei cereri pentru exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată o acțiune sau cerere scutită de taxa judiciară de timbru, însă doar „dacă legea nu prevede altfel”. Art. 29 și 30 din același act normativ instituie cazurile speciale de scutire de la plata acestei obligații ce revine părților litigante.

31. Din analiza acestor prevederi legale rezultă că există situații în care scutirea este instituită în considerarea obiectului cauzei și operează indiferent de calitatea persoanei care formulează cererea de scutire (de exemplu: litigiile privind stabilirea și plata pensiilor sau alte drepturi de asigurări sociale; cele privind obligațiile legale și contractuale de întreținere; ocrotirea minorilor etc.). Pe de altă parte, există situații în care acest beneficiu este acordat în virtutea situației personale a uneia dintre părți (de exemplu: consumator, deținut politic, Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României etc.).

32. S-a mai arătat că art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 are caracter special și se aplică cu prioritate, conform principiului *specialia generalibus derogant*. Această concluzie este susținută de mențiunea existentă în cuprinsul art. 28, conform căreia acest text de lege se aplică doar „dacă legea nu prevede altfel”. Or, art. 29 prevede altfel, respectiv acordă scutirea de la plata taxei judiciare de timbru anumitor tipuri de acțiuni. Caracterul special al art. 29 rezidă și din topografia temelor de lege, fiind situat în cuprinsul actului normativ ulterior dispoziției generale din art. 28. Așa fiind, ori de câte ori cauza de scutire legală de la plata unei taxe judiciare de timbru este acordată *intuitu personae* în considerarea unei calități proprii părții reclamante, art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu își va găsi aplicabilitatea atunci când calea de atac este exercitată de partea pârâtă, întrucât aceasta nu este scutită de obligația de plată a taxei judiciare de timbru.

33. Analizând succesiunea textelor anterior menționate și apelând la regulile de interpretare sistematică și istorico-teleologică, rezultă că nu se poate extinde beneficiul unei scutiri acordate în considerarea conjuncturii personale a uneia dintre părțile litigante în favoarea alteia care nu se află în aceeași situație.

34. Aceasta deoarece regula generală este că cererile adresate instanțelor judecătorești sunt supuse taxelor judiciare de timbru, iar excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare, nefiind permis ca ele să fie extinse la alte situații pe care norma juridică nu le prevede.

35. Un alt argument în susținerea acestui punct de vedere este faptul că art. 28 prevede că „(...) este scutită de la plata taxei judiciare de timbru orice cerere pentru exercitarea unei căi de atac, ordinare și extraordinare, împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată o acțiune sau cerere scutită, potrivit legii, de taxa judiciară de timbru”, iar art. 29 alin. (1) stabilește că „sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare (...)”.

36. Nu există niciun motiv pentru care două articole diferite ale aceluiași act normativ să reia aceeași reglementare, decât faptul că relația (raportul) dintre art. 28 și, respectiv, art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este de general — special.

37. Scutirea subiectivă operează exclusiv în privința subiectului calificat de lege, nu și cu privire la alte persoane care ar exercita calea de atac. În cazul scutiilor personale (subiective), dispoziția de favoare este aplicabilă exclusiv ipotezelor în care căile de atac sunt formulate de chiar persoana în favoarea căreia operează scutirea. Câtă vreme însăși scutirea

pentru o cerere operează numai dacă este formulată de acea persoană, fiind dependentă de calitatea acesteia, scutirea căii de atac trebuie să se aplice numai în măsura formulării de către acea persoană. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că această interpretare nu încalcă în niciun fel principiul *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, deoarece dispozițiile art. 28, astfel cum s-a arătat anterior, reprezintă norma generală în materie, iar art. 29 și 30 norme speciale.

38. Având în vedere aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, a realizat o veritabilă interpretare a art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin prisma conținutului său normativ astfel explicat integrându-l organic în ansamblul prevederilor legale specifice materiei analizate.

39. Așadar, stabilind că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a plasat în limitele competenței sale, Curtea urmează să analizeze dacă textul criticat, astfel interpretat, respectă exigențele dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală.

40. Trecând la *cea de-a doua etapă a analizei*, în acord cu cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că dispozițiile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu pot fi interpretate strict gramatical și izolat de ansamblul actului normativ din care fac parte, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, și că sensul prevederilor legale analizate avut în vedere de legiuitor este cel care decurge din interpretarea lor sistematică, prin coroborarea acestora cu restul normelor din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

41. Așadar, prevederile legale criticate trebuie analizate în corelare cu dispozițiile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în modul arătat în Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

42. Este adevărat că dreptul la un proces echitabil implică stabilirea, pe tot parcursul procesului, a unui ansamblu de reguli de procedură destinate realizării unui echilibru între părțile din proces, însă, în legătură cu critica de neconstituționalitate bazată pe susținerea că se încalcă dreptul de acces liber la

justiție, respectiv dreptul la un proces echitabil, Curtea a reținut în jurisprudența sa că aceasta este neîntemeiată, întrucât dispozițiile constituționale ale art. 21 nu exclud stabilirea unor condiții în legătură cu introducerea acțiunilor în justiție, între care și aceea a plății unor taxe, așa cum niciuna dintre aceste prevederi nu stabilește gratuitatea serviciului public al justiției. Instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de la plata taxei) nu constituie o discriminare. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută în art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice (a se vedea Decizia nr. 277 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, paragraful 21).

43. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa. Chiar în Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014).

44. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate.

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Raiffeisen Bank International AG din Viena, Austria, în Dosarul nr. 9.289/3/2017/a2 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și constată că dispozițiile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în interpretarea dată prin Decizia nr. 55 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TÂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 46/2023 privind organizarea, funcționarea și repartizarea numărului de posturi pentru Garda Forestieră Națională și gărzile forestiere

Având în vedere prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2021 privind înființarea Gărzii Forestiere Naționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 80/2023, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 46/2023 privind organizarea, funcționarea și repartizarea numărului de posturi pentru Garda Forestieră Națională și gărzile forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 20 ianuarie 2023, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) În cadrul structurii organizatorice prevăzute în anexa nr. 1, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, la propunerea inspectorului general, se pot organiza servicii și compartimente, potrivit legii, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

(4) Numărul maxim de posturi aprobat Gărzii Forestiere Naționale este 82, exclusiv demnitarilor.”

2. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Numărul maxim de posturi pentru Garda Forestieră Națională și pentru gărzile este 842, din care:

a) Garda Forestieră Națională, 82 de posturi, din care 45 de posturi pentru personalul cu pregătire în domeniul silvicultură și 37 de posturi pentru persoane cu atribuții auxiliare domeniului;

b) gărzile forestiere, 760 de posturi, din care minimum 85% de posturi pentru personalul cu pregătire în domeniul silvicultură și restul posturilor pentru persoane cu atribuții auxiliare domeniului, respectiv juridic, economic, resurse umane, achiziții, investiții, administrativ, comunicare, IT și audit.”

3. Anexele nr. 1 și 2 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului Gărzii Forestiere Naționale și al gărzilor forestiere în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se face cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, în termen de minimum 30 de zile, dar nu mai mult de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru apărării naționale,

Liviu-Ionuț Moșteanu

Ministru mediului, apelor și pădurilor,

Diana-Anda Buzoianu

p. Ministru muncii, familiei,

tineretului și solidarității sociale,

Francisc Oscar Gal,

subsecretar de stat

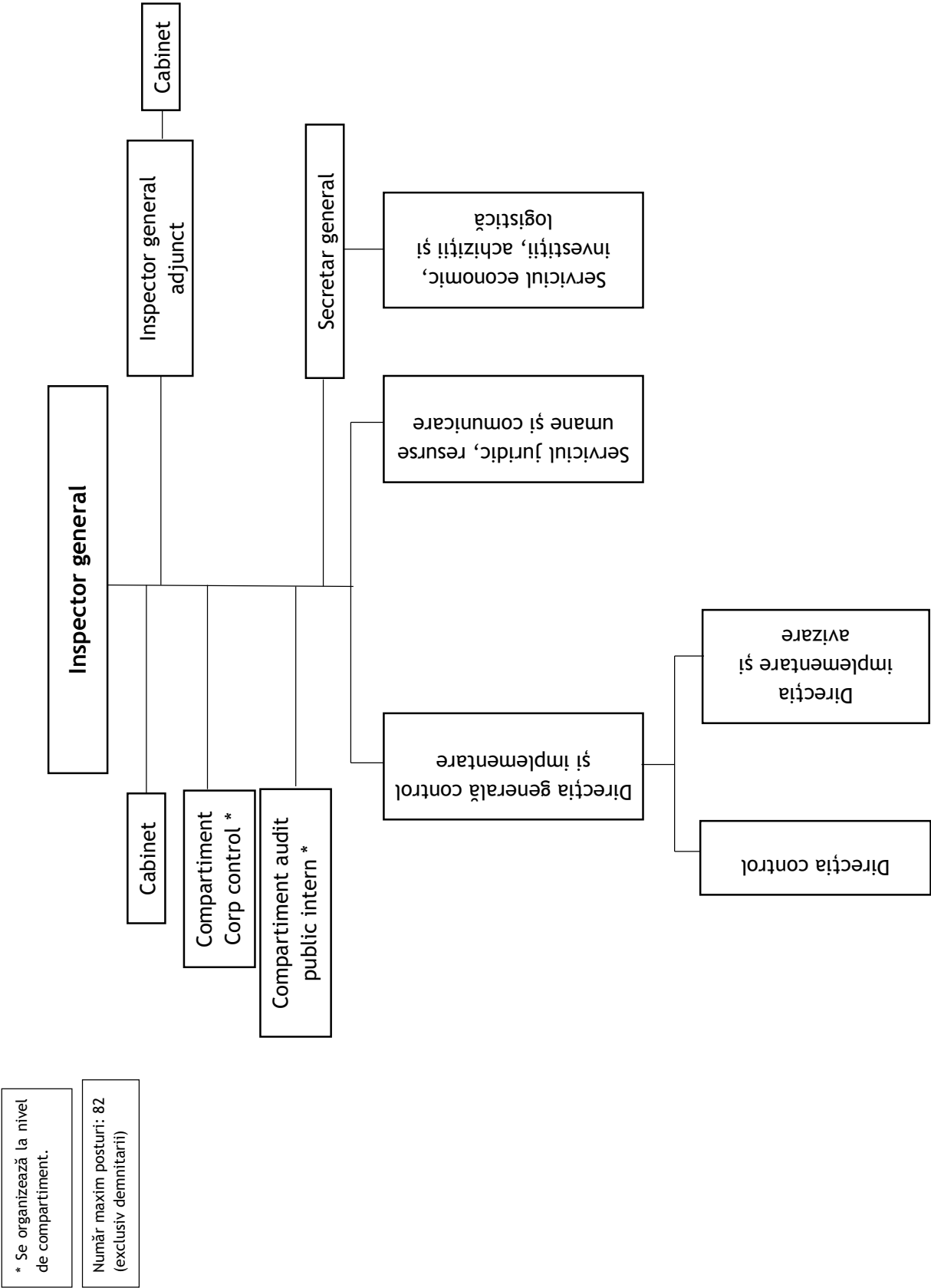
p. Ministru finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

ANEXA Nr. 1)
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 46/2023)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Gărzii Forestiere Naționale

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Repartizarea numărului de posturi pe gărzii

Nr. crt.	Denumirea	Sediul	Județele arondate	Numărul total de posturi	
				Total	din care personal silvic
1.	Garda Forestieră Brașov	Municipiul Brașov	Brașov, Covasna, Harghita, Mureș, Sibiu	108	95
2.	Garda Forestieră București	Municipiul București	Municipiul București, Călărași, Constanța, Ilfov, Giurgiu, Ialomița, Teleorman	60	49
3.	Garda Forestieră Cluj	Municipiul Cluj-Napoca	Alba, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș	89	76
4.	Garda Forestieră Focșani	Municipiul Focșani	Brăila, Buzău, Galați, Tulcea, Vrancea, Vaslui	75	63
5.	Garda Forestieră Oradea	Municipiul Oradea	Arad, Bihor, Satu Mare, Sălaj	80	68
6.	Garda Forestieră Ploiești	Municipiul Ploiești	Argeș, Dâmbovița, Prahova	75	63
7.	Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea	81	68
8.	Garda Forestieră Suceava	Municipiul Suceava	Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava	108	95
9.	Garda Forestieră Timișoara	Municipiul Timișoara	Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș	84	71
TOTAL				760	648

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.297/2025 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea funcționării și a activităților specifice domeniului transfuzional desfășurate la nivelul Institutului Național de Transfuzie Sanguină „Prof. Dr. C. T. Nicolau”, al centrelor de transfuzie sanguină, precum și al unităților de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare cu paturi

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.544R din 14.11.2025 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică, având în vedere prevederile art. 9 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.297/2025 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea funcționării și a activităților specifice domeniului transfuzional desfășurate la nivelul Institutului Național de Transfuzie Sanguină „Prof. Dr. C. T. Nicolau”, al centrelor de transfuzie sanguină, precum și al unităților de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare cu paturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 16 mai 2025, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Normele prevăzute la alin. (1) se aplică atât Institutului Național de Transfuzie Sanguină «Prof. Dr. C. T. Nicolau»,

centrelor de transfuzie sanguină, unităților de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare cu paturi din subordinea Ministerului Sănătății, cât și celor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, precum și unităților sanitare private cu paturi.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Unitățile de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare cu paturi au obligația de a se reautoriza până la data de 1 martie 2026, în conformitate cu prevederile prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Stela Firu,
secretar de stat

București, 14 noiembrie 2025.
Nr. 1.544.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 312**din 22 septembrie 2025**

Dosar nr. 301/1/2025

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile

George Bogdan Florescu — pentru președintele Secției a II-a civile

Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă

Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă

Denisa Livia Băldean — judecător la Secția I civilă

Diana Florea Burgazli — judecător la Secția I civilă

Dorina Zeca — judecător la Secția I civilă

Iulia Manuela Cîrnu — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Craiu — judecător la Secția a II-a civilă

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Doina Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Pohrib — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mihnea Adrian Tănase — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Irina-Prisecaru — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 301/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 839/99/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Iași — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 15 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 839/99/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept:

Plafonările sporurilor permanente și nepermanente reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, instituite prin art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în situația în care angajatul trece din gradația 0 în gradația 1 ori din gradația 1 în gradația 2 sau această schimbare a gradației are semnificația trecerii angajatului pe o altă funcție sau în alte condiții de activitate?

În interpretarea art. 8 alin. (1) și (4), art. 11, art. 12 alin. (1) din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, este posibilă calcularea sporului pentru condiții de muncă prevăzut de lit. A pct. 9 din anexa nr. 2 la regulamentul-cadru, proporțional cu întreg programul de lucru al unui angajat?

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020)

„**Art. I.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)

12. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.»

9. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020)

„**Art. I.** — (...) (3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021)

„**Art. I.** — (...) (5) În anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2021, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum*

și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022)

„**Art. I.** — (...) (5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

12. *Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare* (Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018)

„**Art. 8.** — (1) Sporurile pentru condiții de muncă se acordă corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă prevăzute în regulamentul-cadru. (...)

(4) Sporul prevăzut în anexa nr. 2 la articolul unic lit. A pct. 9 teza a II-a, acordat pentru situația de risc epidemiologic determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, nu se poate acorda cumulat cu alte sporuri pentru condiții de muncă deosebit de periculoase. În situația în care, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru, ar putea fi acordate sporuri pentru condiții de muncă ce nu se pot cumula, personalul va beneficia de sporul al cărui cuantum este mai mare. (...)

Art. 11. — Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru.

Art. 12. — (1) Nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din prezentul regulament-cadru.”

Anexa nr. 2 la Regulamentul-cadru — Mărimea sporului pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare:

„**Articol unic.** — Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază: (...)

9. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare care participă efectiv la aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin. Pe durata situațiilor de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6

lit. a), c) și d) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în contextul riscului epidemiologic determinat de răspândirea virusului SARS-CoV-2 pe teritoriul României, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare publice sau din structurile acestora, după caz, inclusiv pentru personalul de specialitate din structurile paraclinice medico-sanitare, implicat direct în transportul, recoltarea probelor biologice/testarea rapidă, evaluarea, diagnosticarea și tratamentul pacienților suspecți și confirmați cu COVID-19, mărimea sporului este de la 55% până la 85% din salariul de bază;”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

13. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția I civilă la 15 februarie 2023, astfel cum a fost modificată, reclamanta I.M. a chemat în judecată pe pârâțul Spitalul Municipal de Urgență Roman, solicitând:

— recalcularea și plata, începând cu 1 martie 2020 și până la 31 decembrie 2021, a diferenței dintre sporurile permanente cuvenite, calculate în raport cu salariul maxim stabilit în baza art. 38 alin. (3) lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), conform gradației avute, și sporurile efectiv plătite, diferențe actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală la momentul plății efective;

— recalcularea și plata, începând cu 1 martie 2020 și până la zi, a diferenței dintre sporurile nepermanente cuvenite, raportate la o bază de calcul stabilită potrivit prevederilor art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 conform gradației cuvenite, și sporurile efectiv plătite, calculate în raport cu salariul de la 1 ianuarie 2018, fără ca acesta să mai fie actualizat conform prevederilor legale la reîncadrare, diferențe actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală la momentul plății efective;

— plata diferenței dintre sporul de pericol deosebit în cuantum de 75% începând cu luna iulie 2020 și până la 60 de zile de la data încetării stării de alertă, calculat proporțional cu întreg timpul lucrat în condiții vătămătoare — respectiv întreg programul de lucru —, și sporul efectiv plătit, sumă actualizată la momentul plății cu indicele de inflație și dobânda legală.

14. În susținere s-a arătat că reclamanta este salariaată pârâțului Spitalul Municipal de Urgență Roman, având în prezent funcția de asistent medical principal, nivel de studii postliceale, gradația 2, în cadrul Unității de primiri urgențe (U.P.U.).

15. La data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, reclamanta avea gradația 0, începând cu luna ianuarie 2020 a fost promovată în gradația 1, iar la 1 ianuarie 2022 a dobândit gradația 2, pârâțul aplicând greșit valorile de referință pentru calculul sporurilor permanente și nepermanente. În privința sporului de pericol deosebit, reclamanta a învederat că acesta a fost acordat ocazional, fără a fi avut în vedere timpul efectiv lucrat în condițiile de risc deosebit.

16. Pârâțul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

17. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

18. În acest sens a menționat că litigiul are legătură cu „stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”, de vreme ce se solicită să se recalculeze și să se plătească o serie de drepturi salariale către un angajat al unui spital public, atât prin cererea introductivă, cât și prin cea completatoare.

19. Verificând și îndeplinirea condiției referitoare la existența unei chestiuni reale de drept, instanța de trimitere a apreciat că este necesar a se lămuri dacă în privința sporurilor permanente plafonarea instituită prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, care modifică art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, se aplică și în situația în care angajatul trece din gradația 0 în gradația 1 sau dacă această trecere are semnificația trecerii angajatului pe o altă funcție sau în alte condiții de activitate.

20. În ceea ce privește sporurile nepermanente, a constatat aceeași problemă de drept, dar prin raportare la toate dispozițiile succesive care au „înghețat” salariul de bază de referință ca fiind cel din decembrie 2018 — art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

21. În privința sporului de pericol deosebit în cuantum de 75%, instanța de trimitere a reținut că este posibil ca problema să fie în realitate una de fapt, decurgând din calcularea sporului prin raportare la întregul program de lucru, dacă modul de organizare a spitalului și, implicit, de expunere la pericolul în discuție presupune acest lucru.

22. În fine, completul de judecată al instanței de trimitere a subliniat că și ultima condiție de admisibilitate este îndeplinită, de vreme ce chestiunea de drept nu a fost identificată printre cele deja soluționate de instanța supremă ori care s-ar afla în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Punctele de vedere ale părților sunt cele ce rezultă din cererea de chemare în judecată și întâmpinare.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că plafonările instituite prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 se aplică și în situația în care angajatul trece din gradația 0 în gradația 1 ori din gradația 1 în gradația 2, deoarece această schimbare a gradației nu are semnificația trecerii angajatului pe o altă funcție sau în alte condiții de activitate.

25. În opinia sa, schimbarea gradației nu presupune schimbarea funcției sau a condițiilor de activitate, astfel încât se

impun plafonările reglementate de actele normative menționate fie că este vorba despre sporuri permanente, fie că se pune problema sporurilor nepermanente.

26. În privința sporului de pericol deosebit în cuantum de 75%, instanța de trimitere a considerat că dispozițiile legale în discuție presupun că, teoretic, sporul respectiv poate fi acordat prin raportare la întregul program de lucru, doar dacă se poate considera că angajatul este expus condițiilor la care se raportează sporul pe întreaga durată a acestuia.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

27. Curțile de apel Constanța, Alba Iulia și Cluj au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar curțile de apel Iași și București, precum și Tribunalul Buzău au transmis puncte de vedere teoretice asupra aceluiași chestiuni.

28. Cu privire la *prima chestiune de drept* s-au conturat două opinii.

29. Astfel, *într-o primă opinie majoritară*, susținută de Curtea de Apel București și tribunalele arondate, de Curtea de Apel Iași și tribunalele arondate și de Tribunalul Buzău, s-a apreciat că plafonările instituite prin art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 se aplică și în situația în care angajatul trece din gradația 0 în gradația 1 ori din gradația 1 în gradația 2.

30. S-a argumentat că această schimbare a gradației nu are semnificația trecerii angajatului pe o altă funcție sau în alte condiții de activitate, astfel încât se impun plafonările reglementate de actele normative menționate fie că este vorba despre sporuri permanente, fie că se pune problema sporurilor nepermanente.

31. *Într-o a doua opinie*, susținută de Curtea de Apel Constanța într-o singură hotărâre judecătorească, s-a argumentat că, în raport cu dispozițiile art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, din punct de vedere salarial, gradația este un element al funcției, astfel că nu se poate susține că un funcționar ocupă aceeași funcție dacă a trecut în altă gradație a funcției.

32. Cu privire la *a doua chestiune de drept* au exprimat puncte de vedere Curtea de Apel București și tribunalele arondate, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Iași și tribunalele arondate.

33. În esență, s-a apreciat că sporul pentru condiții de muncă prevăzut de lit. A pct. 9 din anexa nr. 2 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 poate fi acordat efectiv prin raportare la întregul program de lucru al angajatului, numai dacă se poate stabili că respectivul salariat este expus condițiilor în raport de care se acordă acesta, pe întreaga durată a prestării activității profesionale, într-un anumit interval de timp, acest aspect urmând a fi stabilit în baza materialului probator administrat în fiecare cauză, pornind de la evidența internă a angajatorului.

34. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

35. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu au fost identificate hotărâri care să vizeze interpretarea dispozițiilor relevante din cuprinsul chestiunii de drept.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

36. Nu a fost identificată jurisprudență a Curții Constituționale care să prezinte relevanță pentru chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

37. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024; art. 2 alin. (1) statuează următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

39. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

40. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Evaluând elementele sesizării pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că prezenta sesizare îndeplinește primele două cerințe de admisibilitate, precum și pe cea de-a patra.

42. Astfel, obiectul judecării privește plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

43. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în primă instanță, fiind pe rolul unui complet de judecată din cadrul Tribunalului Iași.

44. Totodată, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu s-a statuat anterior asupra acesteia la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

45. În ceea ce privește însă condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, analizând cele statuate anterior în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se constată că aceasta nu este îndeplinită.

46. Astfel, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

47. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că: „(...) punctul de vedere al instanței trebuie să aibă o anumită complexitate și necesită un examen real al cauzei, respectiv o interpretare proprie a textului normativ supus dezbaterii, ce urmează a fi reflectat în punctul de vedere al completului, astfel cum acesta este reglementat în dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă. Cerința normei impune, totodată, ca punctul de vedere al instanței să întrevadă explicit care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu. De asemenea, trebuie să cuprindă o justificare a modului în care chestiunea de drept care face obiectul sesizării este susceptibilă de interpretări diferite, necesitând astfel o dezlegare de principiu.”

48. Rolul completului de judecată care inițiază sesizarea este acela de a arăta, sigur și categoric, norma a cărei interpretare se solicită, caracterul său determinant în soluționarea pe fond a cauzei, dar și de a evidenția argumentele care susțin caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și a dificultății completului în a-și însuși o anumită interpretare, demonstrând, în această manieră, necesitatea de a apela la mecanismul de unificare.

49. Așadar, dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, referitoare la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, devin imperative/obligatorii numai în situația în care instanța verifică și constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Actul normativ în discuție nu scutește instanța de judecată de a verifica îndeplinirea condiției de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept veritabile/dificile.

50. În cauză, în cadrul primei întrebări instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să dezlege dacă plafonările sporurilor permanente și nepermanente prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, instituite prin actele normative adoptate anual în domeniul salarizării, sunt aplicabile și în cazul în care angajatul trece dintr-o gradație în alta sau dacă această trecere are semnificația schimbării funcției sau a condițiilor de activitate.

51. Exprimându-și punctul de vedere, prima instanță a evocat dispozițiile art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017,

potrivit cărora gradația reprezintă salariul de bază corespunzător funcției, acordat în raport cu vechimea în muncă, și pe cele ale art. 10 alin. (4) din aceeași lege-cadru, din care rezultă că schimbarea gradațiilor presupune doar trecerea unei anumite perioade de timp, fără legătură cu funcția sau condițiile de activitate. Acest raționament a condus instanța de trimitere la concluzia că schimbarea gradației nu presupune reîncadrarea, respectiv schimbarea funcției sau a condițiilor de activitate, astfel că se impun plafonările reglementate de actele normative menționate atât în cazul sporurilor permanente, cât și al celor nepermanente.

52. Se constată, așadar, că în încheierea de sesizare nu a fost indicată o dificultate de interpretare a normelor incidente, ci a fost expus un raționament clar, care se regăsește, de altfel, și în opiniile exprimate de majoritatea instanțelor din țară. Simpla contestare de către reclamantă a modului de calcul al sporurilor ce i se cuveneau, la trecerea de la o gradație la alta, fără a fi prezentată o interpretare a textelor de lege care să îi susțină opinia și să contureze o dificultate a completului de a-și însuși un anumit raționament, nu poate determina declanșarea mecanismului instituit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

53. Din modul în care este formulată sesizarea se constată că instanța de trimitere nu a invocat o chestiune de interpretare a textelor de lege incidente în cauză, ci a solicitat o îndrumare pentru a gestiona soluționarea litigiului, deși interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei sunt atributul său exclusiv.

54. Așa cum rezultă din jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, completul de judecată este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară, iar încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția acestuia asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

55. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului său de vedere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept, a cărei dezlegare o solicită instanței supreme, este una reală, având vocație de a convinge, și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

56. Se mai impune a fi notat că ceea ce este definitoriu pentru această procedură este dezlegarea de principiu pe care o poate da instanța supremă în legătură cu sensul normei de drept, cu cea mai adecvată interpretare a lui, atunci când este susceptibil de mai multe înțelesuri, astfel încât ulterior, printr-o aplicare corespunzătoare din partea instanțelor, jurisprudența să capete un caracter coerent și unitar.

57. O astfel de dificultate de interpretare a normei nu a fost invocată de instanța de trimitere. Mai mult, pentru soluționarea cauzei, aceasta avea la dispoziție și jurisprudența anterioară a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care oferă linii directoare în privința aplicării normelor invocate în cauză.

58. Astfel, prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, pronunțându-se asupra interpretării și aplicării prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat următoarele:

„110. În concret, reîncadrarea se realizează prin numirea/încadrarea personalului pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.

111. Așadar, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că reîncadrarea la care se referă art. 36 nu are ca efect schimbarea calității personalului din numit sau încadrat, după caz, în personal reîncadrat. În consecință, după realizarea acestei operațiuni, cei reîncadrați își păstrează calitatea obținută, în condițiile legii, de personal numit/încadrat și nu se transformă într-un nou tip de personal, «reîncadrat».

59. Cât privește caracterul plafonat al sporurilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că:

„103. Interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind aplicarea etapizată a legii, în corelare cu prevederile art. 23 din aceeași lege și cu prevederile actelor normative mai sus prezentate conduce la concluzia că, deși salariile de bază ale personalului plătit din fonduri publice au crescut etapizat, prin raportare la ipotezele de aplicare în timp a Legii-cadru nr. 153/2017, până la atingerea valorii nominale a salariilor de bază conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, sporurile și celelalte categorii de elemente ale sistemului de salarizare ce fac parte din salariul brut, inclusiv sporul pentru condiții de muncă, ce interesează prezenta cauză, au rămas plafonate întrucât, prin legile anuale de salarizare, nivelul acestora s-a raportat la anul precedent, posibilitatea ordonatorilor de credite de a le majora și de a le acorda în alte limite fiind suspendată succesiv prin dispozițiile legale anterior menționate.

104. În condițiile în care plafonarea sporurilor s-a produs prin voința legiuitorului exprimată explicit în cuprinsul actelor normative adoptate anual în domeniul salarizării, iar dispozițiile speciale ale acestora au în vedere, cu caracter general, sporurile, indemnizațiile, compensațiile, primele și celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, enumerarea fiind exhaustivă și nu limitativă, fără a face vreo distincție nici din perspectiva destinatarilor acestor norme, înseamnă că ele sunt general aplicabile, pentru toate categoriile de drepturi salariale mai sus menționate și pentru toate categoriile de personal plătite din fonduri publice. (...)

114. Dat fiind specificul sporului în discuție, anume sporul pentru condiții de muncă, stabilirea sensului sintagmei *își desfășoară activitatea în aceleași condiții* impune raportarea la dispozițiile Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 care reglementează modalitatea de

stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete, precum și a condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație» din administrația publică centrală, interpretarea coroborată a acestor prevederi legale conducând la concluzia că reperul avut în vedere de către legiuitor atunci când a condiționat menținerea, începând cu 1 ianuarie 2024, a cuantumului sporului pentru condiții de muncă la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2023 de împrejurarea ca personalul să își desfășoare activitatea în aceleași condiții, l-au constituit, în esență, *condițiile de la locul de muncă, mai precis factorii de risc pentru sănătate, iar nu condițiile salariale.*”

60. În același sens, prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, s-au statuat următoarele:

„178. Voința legiuitorului, exprimată explicit în actele normative adoptate anual în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, a fost aceea de a plafona cuantumul sporurilor prin raportare la nivelul acordat în luna decembrie 2018, măsură menținută pentru întregul interval 2019-2024. Normele juridice de plafonare au caracter general, fără a face distincție în funcție de personalul bugetar beneficiar, fără a se face referire la un anumit spor, indicându-se categoria generică a sporurilor, și fără a fi reliefată vreo rațiune care să justifice un regim derogatoriu în privința sporului pentru condiții de muncă.”

61. Constatând, potrivit celor expuse anterior, că prima întrebare adresată de instanța de trimitere nu privește interpretarea unor norme de drept neclare sau lacunare, se constată că nu este îndeplinită una dintre condițiile de admisibilitate enunțate anterior.

62. Cât privește cea de-a doua întrebare, aceasta a avut în vedere interpretarea art. 8 alin. (1) și (4), a art. 11 și a art. 12 alin. (1) din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, în sensul de a se stabili dacă este posibilă calcularea sporului pentru condiții de muncă prevăzut de lit. A pct. 9 din anexa nr. 2 la regulamentul-cadru, proporțional cu întreg programul de lucru al unui angajat.

63. Exprimându-și punctul de vedere, prima instanță a considerat că dispozițiile legale în discuție permit, teoretic, acordarea sporului prin raportare la întreg programul de lucru doar dacă se poate considera că angajatul este expus condițiilor la care se raportează sporul pe întreaga durată a acestuia.

64. Aceeași opinie teoretică, susținută și de câteva hotărâri judecătorești, a fost exprimată și de celelalte instanțe din țară.

65. Se constată, așadar, că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, în condițiile în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete sau neclare, aspect ce reiese inclusiv din încheierea de sesizare, în care instanța de trimitere însăși a reținut că dispozițiile legale invocate de reclamantă ca temei al acțiunii sale nu sunt, în principiu, dificil de interpretat, deoarece sporul pretins de reclamantă poate fi acordat cât timp angajatul este expus condițiilor la care se raportează sporul. Totodată, a reținut instanța de trimitere faptul că analiza temeiniciei acțiunii ține exclusiv de probatoriul administrat și de situația particulară a reclamantei, iar nu de interpretarea textelor legale ce reglementează sporul pretins de aceasta.

66. Din această perspectivă se reține că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea normelor legale și nici

nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

67. Așadar, se constată că întrebarea din cuprinsul sesizării nu vizează o problemă de interpretare a legii, ci de aplicare a acesteia prin raportare la elemente particulare ale cauzei deduse judecătii. Astfel, premisa de la care instanța de trimitere pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării își găsește izvorul în starea de fapt particulară în care se află reclamanta și care are legătură cu faptul că, printr-un act administrativ intern al Spitalului Municipal de Urgență Roman, s-au stabilit, în limitele impuse de Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 și, ulterior, de Hotărârea Guvernului nr. 1.035/2020 privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru

familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, sporurile cuvenite fiecărui sector de activitate în parte, respectiv, în ceea ce o privește pe reclamantă, în sectorul COVID-19 din cadrul Spitalului Municipal de Urgență Roman. Or, aplicarea legii, care, de altfel, nu este nici neclară și nici lacunară, nelăsând dubii de interpretare, la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, această competență neputând fi delegată instanței supreme, întrucât ar fi afectată independența judecătorului fondului cauzei.

68. În aceste condiții, sesizarea instanței supreme pentru a da o dezlegare unei probleme de drept punctuale, circumscrisă situației factuale specifice reclamantei, nu întrunește condițiile necesare pentru a se constitui într-o chestiune de drept care, dacă ar fi dezlegată, ar oferi o soluție de principiu specifică mecanismului de unificare a jurisprudenței prin hotărâri prealabile, urmărindu-se mai degrabă, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi adoptată de instanța de trimitere, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării și în privința celei de-a doua întrebări.

69. În considerarea argumentelor expuse, rezultă că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 839/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept:

Plafonările sporurilor permanente și nepermanente reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, instituite prin art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în situația în care angajatul trece din gradația 0 în gradația 1 ori din gradația 1 în gradația 2 sau această schimbare a gradației are semnificația trecerii angajatului pe o altă funcție sau în alte condiții de activitate?

În interpretarea art. 8 alin. (1) și (4), art. 11, art. 12 alin. (1) din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, este posibilă calcularea sporului pentru condiții de muncă prevăzut de lit. A pct. 9 din anexa nr. 2 la regulamentul-cadru, proporțional cu întreg programul de lucru al unui angajat?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

